

Verilen ara sonunda açık olarak toplanıldı.

Duruşmaya devamla Sanik Sabahattin Sakmanın sorgusuna karşı, daha önce sorguları icra edilmiş olan diğer sanıklardan bir diyecekleri bulunup bulunmadığı soruldu.

Sanik Haldun Yeşil : Sorgum esnasında 27 Kasım günü Sabahattin Sakman ile birlikte ve diğer arkadaşlarla beraber Kadıköyden bir arabaya binerek Rahmanlara gittiğimizi söylemiştim. Ancak 28 Kasım günü de arkadaşların aynı şekilde beklediklerini ilave etmiştim. Ben 28 Kasım günü arkadaşların beklediğini Orhan Savaşçıdan duymuştum, yine bugün Sabahattin Sakman'ın da beklemediğini de biliyordum. Ancak ifademi sorgumu verirken yazdırırken arkadaşlar kelimesini kullandığım için Sabahattin Sakman'ın da o gün beklediği anlaşıldığı için gerçek durumu düzeltiyorum, dedi.

Diğer sanıkların bir diyecekleri olmadığı anlaşıldı.

Tutuklu sanıklardan Kemal Aydoğan'ın duruşmayı takip edemeyecek derecede hasta olduğunu beyan etmesi üzerine muhafız nezaretinde doktora gönderilmek üzere salondan çıkmasına müsaade olundu.

Sanik EMRULLAH ARSLAN sorguya davet olundu :

Sorgu hudutları içersinde kalmak kaydıyla ifadesini bizzat yazdırmasına müsaade edilen sanık :

Sayın Başkanım ve Sayın Yargıçlarım;

İfademin gerçek durumunu kısaca Yüce Mahkemenizde belli etmeye çalışacağım. Gününü hatırlamıyorum, bir gün veya gece sabah yakınları Hasan Yılmaz, yanında tanımadığım iki kişi daha gece kapıya vardular, bunları içeri aldım, Hasan Yılmazı tanırdım, kapıyı açtım Hasan Yılmazı tanıdım bunları içeri aldım. MİT ifademde geçen hususlarla Askeri Savcılıkta tesbit olunan ifademdeki, İddianameye esas olan hususları kabul etmiyorum, okumam yazmam yoktur, sırası geldikçe kabul etmediğim hususları anlatacağım, bunları misafir olarak kabul ettim, bana biz buraya bir iş için geldik dediler, işiniz ne diye sordum, bir kız kaçırma olayı diye anlattı, kız kaçırma olayı ne gibi olay diye sordum, kızın gönlü var, fakat babasının gönlü yok, babasının razılığı yok, ben de bilmediğim için böyle bir şeyin ne olduğunu bilmiyorum ki kabul edeyim, dedim, o zaman Hasan Yılmaz, bu Ahmet benim yeğenimdir, on seneden beri tanırım, bundan kimseye bir zarar gelmez, biz o arada otururken, sabah oldu, sabahleyin, bir kahvaltı ederek, ayrılıp gitmeden önce, ne zaman gelip geleceğini sordum, belli olmaz, iki üç gün arasında gelir, dediler, burdan Almus mu yakın yoksa Niksar mı yakın, geri döneceğiz dediler, ben de Niksar beş saat çeker, Almus iki saat çeker, dedim, ondan sonra ayrılıp Almus tarafına gittiler, bundan kaç gün sonra geldiklerini şurada tahmin edemiyorum, hatırlıyamıyorum, Hasan Yılmaz, bir gün yine geldi, misafirleri getirdim, dedi, neye buraya kadar getirmedin diye sorduğumda, gündüz diye gelmediler, diye söyledi, beraber gidelim, oradan al, dedi, beraber gittik, biz giderken devamlı kar yağıyordu, bir tepeye vardık, şu çamin altındalar, ben üşüdüm, ben gideceğim, sen git onları oradan al dedi, ben beraber gidelim dedim, ben çok üşüdüm, dedi, o oradan yola devam etti, ben de oradan ayrılarak onların yanına gittim, yanlarına vardığımda dört kişi vardı, dört kişi birinin ceketinin altında böyle bir silah gördüm, silah görünce, siz necisiniz diye sordum, sana gelecek misafirler, biziz dediler, benim misafirlerim kız kaçırma olayı ile kız kaçırma olacaktı, ben böyle misafirler kabul edemem, Hasan Yılmazı çağırayım sizi başka yere götürsün, yada nereden getirdiyse oraya götürsün, o zaman elinde silah olan yüzü yaralı olan yüzünde yara yeri var, bana tehdiden Hasani bulamazsın, sen de gidemezsin diye tehditte bulundu, ben de o arada ben sizi kabul edemem, necisiniz neci olduğunu bilmiyorum, dediysem de tehdiden akşama kadar orada bekledik, akşamleyin karanlık olunca evime götürdüm, bir oğlum Niksardaydı, Niksardaki oğlumun boş odasına onları içeri aldım, onlara, ben bir ay vekil olarak muhtarlık görevim var, diye söyledim, mecburen benim Niksara gitmem icap ediyor, dedim, Niksara gideceğimin sebeplerini

sordular, ben de Maliyeden Emlak vergisi için defter alacağımı, ve bana Muhtarlığı bırakanın Almanya'ya gidiyor, bir çocuk doğumunda nüfus kaydında yanlışlık olmuş, bunları düzeltteceğiz ve bir iki kişinin evlenme muamelesi yapılacak diye sebeplerini belli ettim, bizi ihbar etmeyeceğine bizi inandır dediler, sonra biz fazla kalmayacağız, buradan gideceğiz, ben de yarın gece evimi terk eder giderseniz ihbar etmeyeceğimi bildirdim, istersen de ihbar et, bizim binlerce arkamız var, orduda dahi adamlarımız var, sonra evine şu saat kadar bir bomba koyarız çoluk çocuğun halak ederiz diye böylece beyanda bulundular, sabahleyin ben Niksara gittim, yanım sıra Köy bekçisini de götürdüm, onun da karakolda tüfek muayenesi vardı, ve köy tüfeğinin mermileri noksandı, beraber gittik, Tokat Nüfus Müdürü de gelmişti, nüfustaki yanlışlığı düzelttik, ondan sonra karakola vardım, bekçinin köy tüfeği olan muayenesini yaptırdık, noksan mermileri aldık, bundan sonra Maliyeye gittim, Maliyeden defterleri aldım, daha sonra gayri işlerimi görerek geri eve döndüm, günlerden Pazartesiydi, geç zamanda eve geldim, Pazartesi Saliya bağlayan gece saat 01'de tekrar kapım çalındı, kapıyı açtım, bir kalabalık insan gördüm, daha önce Hasan Yılmaz ile gelen Ahmet önlülerindeydi. Ben Ahmet'im, diye kendini tanıttı, karanlıktı, ışık yoktu, hiç kimse tanınmıyordu, ben de Ahmet, bu ne iş, bu adamlar neci, bunlar neye getirdin, ben bu kadar adamı nereye alacağım, diye, söyledim, o zaman biz fazla kalmayacağız, fazla kalın kalmayın benim yerim yok dedim, ne kadar dediysem de, öteki dört kişinin bulunduğu odaya onlar da girdiler, onlar kapının önüne gelince, ellerinde çantalar vardı, topluluk halindeydiler, aralarında kimse belli olmuyordu, Ertugrul'un ifadesinde geçiyorki, Ahmet Atasoy ağılde kaldığımız sırada gitmiş, gitti, muhtarla görüşmüş, bizim kim olduğumuzu söyleme ve üç kişi gelecek diye beyanda bulunmuş, muhtar ile görüşmüş diye ifadesinde geçiyor, bu doğru değil, ben o gün Niksardaydım, Niksardan aldığım makbuz da buradabendedir, bunu da dosyasına konulmak üzere veriyorum, ben Ahmetin ilk gelişinin Hasan Yılmaz ile beraberdi, sonra toplu olarak kalabalıkla geldi, bunun dışında Ahmet Atasoyla veyahut hiç bir kimse ile görmedim, ve de uzaktan yakından hiç birini tanımam, bunların dışında tanıdığım, akrabam olması dolayısıyla Hasan Yılmaz'ı tanırım, beraber geldiklerinde, Ahmet, bu benim yeğenimdir, diye tanıttığı Ahmet olarak tanıyorum, Atasoy olduğunu Ankara'da MİT'te öğrendim, ve yanındaki öteki adamı sordular, öteki adamı bilmiyorum dedim, işkence yaptılar, Hasan Yılmaz'dan öğreneyim dedim, Hasan Yılmaz, ben de bilmiyorum, Ahmet gelirken bazı Yüzbaşım diyordu, bazı Abdullah diyordu, ben de bu kadar biliyorum, diye, bana söyledi, ben de orada MİT'te öyle söyledim, Ertugrul bunun dışında iki bin lira verdik diye beyanda bulundu, almadım, sonra jandarmaları gelirken gördük, biz yolladık diye söylüyor, ifadesinde Savcılık ifadesinde söylüyor, yani beni daha gelirken gördükleri jandarmalara kendilerinin gönderdiğini söylüyor, ve beni Niksara Almusa gönderdiklerini Savcılık ifadesinde geçiyor, doğru değil, ben onlar için Niksara da gitmedim, Almusa'ya da gitmedim, ben onlara evimi terk etmesini, devamlı söyledim, ilerde söylemeyi unutmamışım, bunlar kalabalıkla girdiği zamandan bu yana bende bir heyecan vardı, felç gibi titredimden ilerki sorgumda unuttuğum, bunlar içeri girince Ahmet, bunların kapısını kapatarak dışarı çıktı, bize on iki on üç kişilik yemek hazırla dedi, ben de buharırlatayım dedim, bu arada bir kişi daha çıktı, benim adım Hasan Cevahir bizi Muhtar burada kalacak zannediyor, bizden kimseye zarar gelmez, ve biz buraya gelince Ahmet, yolların kesildiğinden buraya geldik, ve de buraya gelmemize Ahmet sebep oldu, diye söyledi, ben burayı değil Türkiye'yi değil, Dünyayı bilen bir kişiyim, dedi, şu haritaları getir dedi, oradan çıkararak Almusa Barajının haritasını gösterdi, bu Almusa Barajına yakın Kızılcama Köyü varmış, orada bir zindan varmış, biz o zindana gideceğiz, fazla kalmayacağız, bizden korkma, bir gece kalacağız diye söyledi, ben de kalamazsınız, ben bir ay muhtar vazifesindeyim, devamlı

misafirlerimin geldiğini söyledim, bir gece kaldıktan sonra sabahleyin bir kağıt geldi bana, karakoldan, köyden, bir yere ayrılmama yazıyorlardı, belki de bir gün gelir diye eşel söyledim, biz gideceğiz, diye beyanda bulundular, ben de devamlı tavır takınarak evimden gitmelerini beni zor duruma düşürmemelerini sonra radyolarda kaçaklar varmış diye duyuluyor diye uydurarak söyledim, biz gideceğimiz zamanı kendimiz daha iyi biliriz, bana tavırda bulundular, o zaman Ahmet Atasoy'a kızarak sen bize yer bulacaktın hani nerde yer diye bağırdı, bu emmi haklıdır, bu adamın saklanacak yeri yoktur, diye Ahmet Atasoy'a bağırdıysa da Ahmet Atasoy hiç ses çıkarmadı, bu gece de kalalım gideceğiz dediler, ben de madem kalacaksınız, bu kadar kalabalık var, evde yiyecek kalmamış bana müsaade edin de ben size yiyecek aşıyorum diye söyledim, onlar da müsaade ederiz ama bizi ihbar etmeyeceksin bizi inandır dediler, ben de ihbar etmem, giderseniz diye söyledim, ve ister sen de diye bulundular tehditte bulundular, çoluk çocuğun bizim yanımızda kalıyor, diye böyle söz söylediler, bu arada ben onların yanından ayrılırken gece saat yirmi bir yirmi iki sıralarında eve gittim, yani onların yanından ayrıldım, Ahmet Atasoy ile, kendisini Hasan Cevahir olarak tanıtan şahıs benimle aynı odada kalıyorlardı, diğerleri ise başka bir odada kalıyorlardı, bunların yanından çıkarak çocuklarının bulunduğu mutfak evine gittim, 17-18 yaşlarında okuma yazma bilen kızımı kaldırdım, ona bir ihbar mektubu yazdırdım, kapı da onların geçmemesi için gözleterek yazdırdım, o arada evden çıkmasdan önce, kızım ve eşime gelinime, siz evden ayrılın, hayvanları da şırdan sulama bahanesiyle koyverin, ben bir adam gönderebilirim Nüksar'a gönderirim, gönderemezsem ben kendim giderim, dedim, siz evin yanına gitmeyin, evi terkedin gidin, ben bunları ihbar edeceğim diye söyledim, kızım ve eşimle beraber evden çıktım, gelinim bizden önce evi terketti, subayları gelen Jandarma subaylarına, Ertuğrul biz gönderdik diyor onların göndermesi değil hava sabah ezanı sıralarıydı, adam iyice görünmüyordu, ben dahi görerek onları görerek dışarı çıkmadım, ben onları görerek dışarı çıksaydım, evde kalan üç çocuğumu da çıkartırdım, evden iki yüz metre ayrılarak evin önünde tarlaya doğru gelen bir subay gördüm, onun yanına koşup gitmekteydim, bir de ondan ileri gelmiş bir subay bana nereye gidiyorsun diye bana söyledi, bu şahıs Nüksarda görevli Mustafa isimdeki Jandarma teğmeniydi, sizi Allah gönderdi, ben de Nüksar'a gidiyordum, diye konuşurken Astsubay İsmail Çavuş da geldi, ikisine birlikte ihbar mektubumu verdim, bana sordular, bizi onlar gördü mü dediler, ben de görmediklerini söyledim, bunlar kalabalıktır, siz teslim alamassınız dedim o zaman iddianame de iddia ediliyor ki, güvenlik kuvvetlerine köyün etrafının sarıldığını görerek evvelden hazırlanmış olan zaman kazanmak için ihbar mektubunu verilmiş diye geçiyor, evvelden hazırlama değil gerçek ifademde anlattığım gibidir, ve Assubaylardan öğrendiğime göre köye güvenlik kuvvetleri iki buçuk üç kilometre dışarda olan bir ağılın yanında bulduklarını öğrendim, ben onlara ihbar verirken onlardan başka hiç kimse ve jandarma ve güvenlik kuvvetleri hiç kimse bulunmuyordu ve görünmüyordu, bunlar sen onlara aman duyurma, biz şimdi geliriz diye söylediler, ağıllardan tarafa koşarak onlar o yana gittiler, ben de duyurman dedim, oradan bekçinin evine gittim, bekçinin evinden köy tüfegini alarak bunlara güvenlik kuvvetlerine katılarak evi sardırđım, devamlı güvenlik kuvvetlerine yardımda bulundum, benim ihbar verdiğim teğmenin ve astsubayın burada ifadelerini vermelerini istiyorum, gerçek meydana çıkması için, ve o arada yarım saat kadar sonra geldi güvenlik kuvvetleri, o arada orada bir binbaşımıydı, albayımıydı bilmiyorum, benim ifademı aldı, evde ne gibi yiyecek maddeleri, hayvanlar bulunuyor diye ev hakkında malumat aldı, ambarında buğday, mısır gibi neler var diye sordular, ve bunlar daha kimler kaldı diye sordugunda daha üç çocuk kaldı dedim, bunları neye bıraktın diye sordu, ben şimdi dışarı yanlış oldu Nüksar'a gitmek için çıkmıştım, bir daha geri dönemedim, eşim kızım da dışardalar dedim, onlara elimle işaret

işaret ettim, evden içeri girmemelerini işarette bildirdim, çocuklar o sebepten kaldı dedim, bundan sonra bizim köyde bir başka subay daha bana sorular sordu, bir şeyler yazdı, bu subayın ilk defa bana sual soran subay olup olmadığını bilmiyorum, orada bulunan bu subayın da şahit olarak dinlenilmesini istiyorum, o gün köyde olan olaylar ifademde geçiyor, aradan birbuçuk sene zaman kaldı, hepsi hatırımda değil, siyâ olaydan sonra beni tutukladılar, beraberce Niksara gittik, o gece nezarete kaldım, sabahleyin bir üstegmen yanında otuz kadar erle birlikte beni tekrar köye getirdi, köyde tekrar arama tarama yaparlarken Ertuğrulu samanlıkta buldular, Ertuğrul olduğunu yakalandığı zaman söylemişti, ismini o sırada öğrendim, benim evvelki ifadelerimde, evimde bulunan şahısları hakkında isim ve diğer başkılarla belirttiğim şekilde malumattar aslında ben yalnızca Ertuğrulun ismini yakalandığı zaman öğrendim, evimde kalan şahıslara bir sini içersinde yemek götürdüğümde beni bir kişi karşılıyordu, diğerleri üzerlerine cicim v.s. örtmüştü şekilde divanda, yerde yatıyorlardı, hiç birini şahsen tanımıyorum, MİT'te bana ceryan bağladılar, işkence yaptılar, benim okur yazarlığım yok, ne biçim yazarsanız öyle imzalarım dedim, orada bana fotoğraflar gösterdiler, bunları tanıyor musun dediler, tanımadığımı söyledim, yakın işkenceye dedikleri için ben de gösterdikleri fotoğraflarda (bu şuna benzemiyor mu, bu şuna benzemiyor mu) şeklindeki suallerine evet diye cevap verdim, aradan bir buçuk sene zaman geçti, hatırımda kalan bu kadardır, Ankarada 5 No.lu tutukevinde kaldığımız sırada ben Hasan Yilmaza neden böyle yaptın, evimi barkımı yıktın şeklinde sitemde bulunduğundan o da yeminler ederek böyle olduğunu ben de bilmiyordum, diye cevap verdi, ifadem bundan ibarettir, Köyün dışında birçok ağullar vardır, ben bilahare gelen şahısların hangi ağılda beklediğini bilmiyordum, Hasan Yilmazın da hangi ağıla götürdüğünü bilmiyorum, dedi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ :

Saat 14.00'te devam olunmak üzere duruşmaya ara verilmesine oybirliği ile karar verilip açıklandı. 10 Temmuz 1973.

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

T.KATİBİ

Verilen ara sonunda açık olarak toplanıldı.

Sanık Emrullah Arslan'ın gerek Ankara, Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığınca, gerekse İstanbul Sıkıyönetim K.lığı Askeri Savcılığınca tesbit olunan hazırlık ifadeleri okundu.

Sanığın Emniyetçe tesbit olunan hazırlık ifadesi incelendi.

Ayrıca tutuklama talebiyle sevk edildiği Ankara Sıkıyönetim K.lığı 3 No.lu Askeri Mahkemesince 28 Nisan 1972 tarihinde tesbit olunan sorgusunu muhtevi tutanak okundu.

Sanık Emrullah Arslandan Kızıldere Köyünün İdari bağlantı olarak hangi ilçeye bağlı olduğu, aradaki mesafe, yol ve taşıt durum ve imkanları soruldu :

Köyümüz Niksar ilçesine bağlıdır, yazın pek çamur olmadığı zamanlar ilçeye traktörle gideriz, kışın/çamurlu havalarda vesait işlemez, bir saat uzaktaki yere kadar at veya katırla ve müteakiben de traktörle gidilir, dedi.

Bu olaylar olduğu ve dört kişinin köyümüze geldiği sırada etraf karla kaplıydı, köyümüze traktör işleliyordu, dedi.

SORULDU : Hasan Yılmaz benim karımın dayısının oğlu olur, sık sık görüşmeyiz, ayda yılda bir Niksar'a gittiğimde rastlarsam kendisi ile konuşuruz samimiyetimiz ı yoktur, dedi.

SORULDU : Soy isminin Atasoy olduğunu Ankara'da öğrendiğim Ahmet kızkaçırılacağından bahsedip benimle konuştuğu sırada bana bin beş yüz lira para verdi, bunu ifademde söylemeyi unuttum, bu işlerde köy

hayatında para alınmaz dediysem de, benim misafirlerime harcaysın ikramda bulunursun tarzında cevap verdi, bunun üzerine ben bu bin beş yüz lira parayı aldım, dedi.

SORULDU : Benim Fatsa ve Ünyeye hiç yolum düşmedi, yol durumunu hangi vasıta ile gidildiğini ve kaç saat çektiğini bilemiyorum, dedi.

SORULDU : Köymüzün muhtarı Mehmet Arslan Almanya'ya gittiği için ihtiyar heyetine mensup olmamdan dolayı muhtarlığa ben vekalet ediyordum, Mehmet Arslan'ın Almanyaya gidebilmesi için çocuklarının nüfusa yanlış geçen kayıtlarının düzeltilmesi gerekiyordu, ben bu iş için Niksara gittim, Maliyeden Köy Muhtarlığı adına defter alınması icap ediyordu, onun için Niksara gittim, dedi.

SORULDU : Ben ilk defa dört kişiyi karşıladığımda, bunlardan yalnız birisinde silah gördüm, esasen daha önceden tomson makinalı tabancanın nasıl olduğunu bilmiyordum, MİT'te ifadem alınırken söylendi, ona uygun olarak savcılıkta ifade verdim, ben diğer şahıslarda bomba ve silah görmedim, odada torbaları vardı, içlerinde ne olduğunu bilmiyorum, her şahısta torbalar vardı, dedi.

SORULDU : Ben ihbar mektubunu kızıma yazdırdım, daha önce bir asker kaçağı b sebebiyle köyümüze ve evime gelen Kaya Çavuş ve İsmail Çavuş tanıdığım için zannederim, ihbar mektubunu onlara hitaben yazdırdım, Kaya Çavuş dediğimi hatırlıyorum, İsmail Çavuş dediğimi hatırlamıyorum, dedi.

SORULDU : Ben kızıma ve gelinime, belki Niksara gideceğimi kendilerinin de evi terk etmelerini ve hayvanları da çıkartmalarını söyledim, yani kızım ve gelinimle evden çıktık, evde Tekin, Selahattin ve Sakin isimindeki çocuklarım kaldı, ben dışarda subayları gördüğüm için onların yanına giderek ihbarda bulunmuş değilim, daha onları görmeden ihbar mektubunu yazdırmıştım, evde kalan çocukları da sonradan alacaklardı, dedi.

SORULDU : Güvenlik Kuvvetleri evimizi sardıklarında içerdekilere teslim olmalarını ve İngilizleri teslim etmelerini ihtar ettiler, onlar teslim olmayacaklarını söylediler, dedi.

SORULDU : Köyde iki üç tane bakkal vardır, biz alışverişimizi ayrıca Niksar'dan ve Almus'tan da yaparız, dedi.

SORULDU : Geceleri lamba yakıyorlardı, ben yemek götürdüğümde gaz lambasını alçak bir yere koyarak ondan istifade ediyorlardı, dedi.

SORULDU : İlk önce gelenler iki gece kaldıktan sonra diğer kalabalık grup evime geldi, iki gece de hep birlikte kaldılar böylece benim kanatime göre dört gün dört gece evimde kalmış oldular, dedi.

SORULDU : Ben bu müddet zarfında köyde herhangi bir yere çıkmadım, dedi.

SORULDU : Benx evimi terk etmelerini temin için Niksar'dan dönüşümde kaçaklara her yerde sizi arıyorlar, diye kendimden uydurdum, Niksar'a gittiğimde veya köyde kaçakların arandığını hiç duymadım, hiç bir şeyle meşgul olmayordum, dedi.

Sanığın sorgusuna karşı daha önce sorguları yapılan diğer sanıklardan bir diyecekleri bulunup bulunmadığı soruldu :

Sanık Ertuğrul KURUÇU : Şimdi muhtarın ifadesini baştan sona kadar dinledim, kimisi doğru, kimisi yanlış, evet gerçekten biz muhtarı güç durumda bıraktık, başına bir sürü problemin gelmesine sebep olduk, ancak biz muhtarın evine zorla girmedik, ona silahlarımızı doğrultmadık, kendisine kadından kızdan bahsetmedik, ve Muhtar burada evine kabul ettiği kişileri gerefsizce ihbar etmeyi bir marifet yapmış gibi anlatıyor, ve yaptıklarıyla da övünmeye kalkıyor, daha önceki ifademde muhtarı, her hangi bir yere göndermediğimizi söylemek ve onu korumak, kollamak istedim, ama ben o ana kadar gerçekten bizi en son ihbar eden kişinin muhtar olduğunu bilmiyordum, biz muhtara verilmesi için Ahmet Atasoy'a iki bin lira verdik, muhtarın bin beş yüz lira dediği para bu paradır, ve beş yüz para lirasını da kendisi yemiş olacaktır, biz ağılarda iken

Ahmet Atasoy'u eve gönderdik, ancak biz Ahmet Atasoy'a üç kişinin geleceğini söylemesini söyledik, İngilizlerin getirileceğini söylemedik, buna mukabil dokuz kişi gittik, bu da bizim kendi kusurumuz ve baştan beri yapageldiğimiz tutarsızlıkların, adam kandırma metotlarının bir parçasıdır, Evet biz muhtarı gerçekten güç duruma soktuk, ancak biz muhtarın evinde zorla ve tehditle kalmadık, bu muhtarın esbabahleyin jandarmaları karşılaması hikayesi de nasıl olduğunu tam olarak bilemiyorum, ancak muhtarın jandarmalarla görüşmek üzere evden çıktığını ve o sırada ben yeni uyanmış olduğum için kim olduğunu hatırlayamadığım bir arkadaşın muhtar emmi hemen bize haber ver dediğini de duydum, ve üstelik eve gelen iki jandarmayı ben kendim olmak üzere bütün arkadaşlar da gördüler, şüphesiz muhtar Emrullah Arslan bizim içersine atıldığımız provakasyon mekanizmasının en son ve en önemsiz halkalarından birisidir, bütün bu felakete sebep olan başlı başına Emrullah Arslan'ın kendisi değildir, ne varki Emrullah Arslan herhangi bir yoksul köylüde, basit bir vatandaşta, bulunması gereken şeref, haysiyet ve onur gibi en basit insan özelliklerinden yoksun olduğunu gerek köydeki gerekse buradaki davranışlarıyla göstermiştir, ancak ben kendisine kişi olarak her hangi bir kin yada nefret beslemiyorum, diyeceklerim bu kadardır diyerek bizzat yazdırdı.

Diğer sanıkların bulunmadığı anlaşıldı.

Sanık SÜRHA Y TUNÇMAN SORĞUYA DAVET OLUNDU :

Sorgu hudutları içersinde kalmak kaydıyla ifadesini bizzat tutanağa geçirtmesi hususunda verilen müsaade üzerine Sanık aynen :

Sayın Başkan ve Üyeler ;

Şu anda huzurunuzda T.C. Yasasının 141-1 maddesini ihlal ettiğim iddiasıyla yargılanıyorum, bu iddia gerek benden ve gerekse arkadaşlarımdan baskı ve cebirle alınan ifadelere dayandırılmıştır, ilk ifadem Emniyettek değil, ellerim, ayaklarım zincirli ve gözlerim bağlı olarak kendilerini Kontr Gerilla Örgütüne mensup olduklarını söyleyen meçhul kimseler tarafından ve meçhul bir yerde alınmıştır, burada bana imzalatılan bu ifadeyi Savcılık ve Tutuklama Mahkemesinde tekrarlamadığım yahut kabul etmediğim takdirde ikinci defa buradan sağ olarak çıkamayacağım söylendi, fakat ben buradan sonra ilk ifade vereceğim makama yine de güveniyordum, bu inançla Savcılıkta Kontr Gerillada işkence ve baskı neticesi benden alınmış olan ifade gösterilip altındaki imzaların bana ait olup olmadığı sorulduğunda, ben bu ifadenin Kontr Gerilla denilen bir yerde baskı ve cebirle alındığını ifade ettim, bu sözüm hiç bir tepki yaratmadı, Savcının bu tutumu karşısında artık hiç direnmedim, çünkü beni MIT'e götürüp Kontr Gerilla Örgütüne teslim eden ve bilahare teslim alanlar dışarıda yani Tutuklama Mahkemesinde olsun gerekse Savcılıkta olsun dışarda bekliyorlarmış, ve Savcının tutumu da böyle olunca Savcılıkta ve Tutuklama Mahkemesinde ifadelerimi reddetsem, benim tekrar Kontr Gerilla Örgütü denilen yere gönderilmeyeceğimi kim temin edebilirdi, tutuklandığım tarihten itibaren daha üç ay yani cem'an dört ay bir hücrede yalnız olarak bırakıldım, bu müddet zarfında hiç kimse ile görüştürülmedim, ve hiç bir şekilde de müracaat hakkım olmadı, ve bu dört ayı bir hücrede yalnız olarak daha başıma nelerin geleceği psikoza altında geçirdim, bu üç ayın bitiminde Savcılığa ikinci bir ifade için getirildiğimde tekrar Kontr Gerilla Örgütüne götürülüyorum inancı içindeydim, işte bu şartlar altında benden cebir ve baskı ile alınan bütün ifadelerimi reddediyorum, şu anda Mahkemeniz önünde serbest irade ile verdiğim ifade gerçek ifademdir, ben 1961 senesinde Hava Harp Okulundan mezun oldum, 27 Mayıs Anayasasının getirdiği özgürlük ortamında memleketimin meselelerine yurtsever bir subay olarak ilgi duydum, memleketimizin problemlerine kendi açılarından çözümler getiren her çeşit ideolojiye ait (ki bunların içinde Marksist yayınlar da vardır) yayınları okudum ve takip etmeye çalıştım, günlük siyasi aktüel konularda çevremdeki arkadaşlarımla

sık sık tartışırdım, fakat sadece samimi bir ilgiden öteye geçmeyen bu tutum ve davranışlarım çevremdeki bazı kimseler ve MİT ajanlarıncı ko-münist olarak nitelendirilmeme yetmişti, yani çok önceden beri MİT tara-fından mimlenmiş bir kimseydim, bugün burada yargılanmamın sebebi MİT tarafından fişlenmiş bir kimse olmam ve olaylara karışan bazı kimselerle olan yakın arkadaşlığımıdır, bu kimselerden biri Orhan Savaşçı'dır, kendi-sini Harp Okulundan beri tanırım, Mustafa Şahin'in Ankara'da 12. Hava Üs-sünde Oto Bölük Komutanı olması dolayısıyla, ve sık sık gittiğimizde kendisine daima uğradığımız ve araba aldığımız bir kimse olması dolayı-sıyla tanırım, İzzet Aydoğdu ve Orhan Aydurmuş aynı birlikte görev yap-tığımız ve kendileri ile ailece de tanıştığımız çok yakın arkadaşlarımdır, bir kısmı bilerek veya bilmeyerek bazı olaylara karışan bu kimse-lerle olan yakın arkadaşlığım üzerime şüpheli çekmiş ve ifademim başın-da belirttiğim niteliğim de gözönüne alınarak, mutlaka bir şeyler yap-mıştır, mantığı ile bana iddianamede bana atfedilen suçlamalar Kontr Gerilla tarafından bana cebirle kabul ettirilmiştir, Kontr Gerilla da bazı kimselerden alınan ifadelerle paralel olarak bana ifade verdirilmiştir, da-ha önce bahsettiğim İzzet Aydoğdu ve Orhan Aydurmuş gibi, Erşan Tepeli ve İlhan Kaplan da aynı birlikte görev yaptığımız yakın arkadaşlarımdır, işte Kayseri'de kurulduğu iddia edilen örgüt bu arkadaşlık ilişkileri üzerine Kontr Gerilla tarafından bina edilmiştir, ve bu arkadaşlar ara-sında rütbece en kıdemli kişi olarak dolayısıyla böyle bir örgütün yöne-ticiliği pozisyonu da bana yüklenmiştir, halbuki bu kimselerle ara-mızda yakın arkadaşlık bağlarından öte hiç bir şey yoktur, Ankarada ve diğer yerlerde kurulduğu iddia edilen örgütlerle hiç bir ilişkim olmadığı gibi bunlar hakkında hiç bir malumata da sahip değilim ve iddi-anamede bana yöneltilen örgüt toplantılarına katıldığım ve örgüte aidat haricinde bir defada bin lira vermek, numaraları tesbit edilmiş yüz otuz bin liranın bir kısmını değiştirerek kırk bin lirasını Ankara'da Orhan Savaşçı'ya götürmek, tomson tabancanın saklanması yardım etmek, tim-ler hakkında bilgi almak üzere Ankara'ya gidip Orhan Savaşçı ile görüş-mek gibi isnatlarla hiç bir alakası olmadığı gibi bunlar hakkında en ufak bir bilgiye de sahip değilim, ifadem bundan ibarettir, dedi.

Sanığın 3 Nisan 1972 ve 13 Temmuz 1972 tarihlerinde dört Askeri Savcı tarafından tesbit olunan hazırlık ifadesi okundu.

Sanığın polis tarafından tesbit olunan hazırlık ifadesi nicelendi. Tutuklama talebiyle sevk edildiği 3 No.lu Askeri Mahkemece 3.4.1972 tarihinde düzenlenen tutanakdaki sorgusu okundu.

Sanık SÜRHAİ TUNÇMAN'dan Selimiye Kışlasına hangi tarihte getiril-diği soruldu:

Sanık : İkinci defa Askeri Savcılık tarafından ifadem alınmazdan bir veya iki gün önce Selimiye Kışlasına getirildim, ondan sonra da hep orada kaldım, dedi.

Savcılıktan önce ifadesinin meçhul bir yerde ve meçhul şahıslar tarafından alındığını beyan etmiş olması sebebiyle Sanık Sürhay Tunç-man'dan, Askeri Savcılık ve Askeri Mahkemece sorgularının tesbit edil-diği sırada dışarda bekleyen şahısların MİT'e mensup olduğunu nereden anladığı ve bu şahısların kimler olduğu soruldu :

Sanık : Bu şahıslar MİT'e mensup değildir, Harbiye Merkez Komutan-lığındaki Cezaevine bakan bir yüzbaşı ile birastsubaydı, bu şahıslar bizi Bahariye Merkez Komutanlığından meçhul bir yere götürmüşlerdi, oradan ifademiz alındıktan sonra, bu bahsettiğim yüzbaşı bizi Harbiye-den alıp Bahariye Merkez Komutanlığına teslim etmişti, ve biz buradan tanımadığımız kimseler tarafından alınıp meçhul bir yere götürüldük, fakat bizi bahsettiğim meçhul yere götüren bu yüzbaşı değildir, dedi.

Askeri Savcılık tarafından son olarak 13 Temmuz 1972 tarihinde celbe-dilmiş ve ifadesine müracaat edilmiş olduğu hususu da belirtilmek suretiyle bu ifadesinin Askeri Savcılıkça tesbit edildiği sırada bah-settiği yüzbaşının Savcılık kapısı önünde veya içeride bekleyip bekle-medığı sanıktan soruldu :

Sanık : O sırada, ikinci ifadem alındığı zaman beni Savcılığa getiren kişiler bunlar değildi, dedi.

GEREKİ DÜŞÜNÜLDÜ :

Saat 15.55'de devam olunmak üzere duruşmaya 15 dakika ara verilmesine oybirliğiyle karar verilip açıklandı. 10 Temmuz 1973.

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

T.KATİBİ

Verilen ara sonunda açık olarak toplanıldı.

Duruşmaya ~~devamla~~ devamla Sanık SÜRHA Y TUNÇMAN'dan Askeri Savcılarca tesbit olunan hazırlık ifadesinde geçen bazı konular sebebiyle soruldu :

Sanık : Ben Nazan ve Saffet Alp'i tanımıyorum, tarafımdan bu şahıslara herhangi bir şekilde yardım yapılmamış ve bir temasa geçilmemiştir, dedi.

SORULDU : Ben Muhittin Bilgen'i Harp Okulundan beri tanıyorum, aramızda bir sene kıdem farkı vardır, fakat kendisi ne Kayseri'ye gelmiştir, ne de kendisi ile samimi bir ilişkim vardır, dedi.

SORULDU : Benim bu hususta yani bu tomson silahın saklanması konusunda benim hiç bir malumatım yoktur, fakat biz İzzet Aydoğdu, Orhan Aydurmuş aynı gün aynı saatte Kontr Gerilla Örgütüne gittik, orada aynı saatte aynı anda ifade verdirildi, bu arada onlardan alınan ifadeler, veyahut daha başkalarından alınan ifadeler bana da aynen dikte ettirildi, Savcılıkta daha önce ifademde belirttiğim gibi moral çöküntüsü ve diğer hususlar da aynen kabul ettim, dedi.

SORULDU : Orhan Aydurmuş, ve İzzet Aydoğdu benim samimi arkadaşlarımdır, Orhan Aydurmuş'un kendisinin özel bir arabası vardır, bu arabada bir gece bizi gezdirirken bize kendisinin tedavi ettiğini söyledi, bir öğretmeni de görerek arabasına almıştı, biraz gezdikten sonra İzzet Aydoğdu bizleri evine çay içmeye davet etti, yarım saat yahut onbeş dakika oturduktan sonra kapıdan çıkarken polislerle karşılaştık ve karakola gittik, hüviyetlerimizi gösterdikten sonra ayrıldık, bu olay nezarete alınmadan tahminen bir kaç gün önce olmuştu, zannedirim 8 Ocak 1972 tarihinde olmuştu, dedi.

SORULDU : Ben Dr. Orhan Aydurmuş'un İlyas Aydın'ı tedavi maksadiyle Ankara'ya gittiğini duymadım, dedi.

SORULDU : Fidyeye olarak elde edilen paraların değiştirilmesi konusu sorulduğundan, ben İzzet Aydoğdu'nun Maliye subayı olması sebebiyle bu paraları değiştirme imkanına sahip olduğundan bahsetmiştim, fakat değiştirildiği konusunda bir malumatım yoktur, ben değiştirilen bu paralardan herhangi bir kısmını Ankara'ya götürmedim, dedi.

SORULDU : Ben İzmir'e toplantı için gitmedim, eşim ve çocuklarımı o tarihlerde memleketim olan Karacabey'e götürmüştüm, benim o tarihlere raslayan Kayseri'deki yokluğum İzmir'deki toplantıya iştirak şeklinde kıymetlendirilmiş, ben o tarihlerde İzmir'e uğramadım, dedi.

SORULDU : Mehmet Alkaya ile ben Kayseri'de hiç görüşmedim, dedi.

SORULDU : Ben Orhan ile Ankara'ya gidiş gelişlerim sırasında bir kaç kere görüştüm, fakat bu dava konusu olan olaylarla ilgili değildir, fakat kendisini Harp Okulundan tanırım, görüşmelerimiz Türkiye'nin o günkü meseleleri, ve günün aktüel konuları üzerinde ve Harp Okulundaki eski hatıralarımız hakkında olurdu, dedi.

SORULDU : Ben Orhan Savaşçı ile Ankara'daki Çiftlik Parkına hiç gitmedim, dedi.

Sanık SÜRHA Y TUNÇMAN'ın sorgusuna karşı daha önce sorguları yapılan diğer sanıklardan bir diyecekleri bulunup bulunmadığı soruldu. Bulunmadığı anlaşıldı.